

अथोरगाख्यस्य पुरस्य नाथं दौवारिकी देवसरूपमेत्य ॥ १ ॥
 इतश्चकोराक्षि विलोकयेति पूर्वानुशिष्टां निजगाद भोज्यां ॥ ५९ ॥
 पाण्डोऽयमं सार्पितलम्बहारः क्लृप्ताङ्गरागो हरिचन्दनेन ॥ १ ॥
 आभाति बालातपरक्तसानुः सनिर्झरोद्गार इवाद्विराजः ॥ ६० ॥
 विन्ध्यस्य संस्तम्भयिता महाद्रेर्निःशेषपीतोऽज्झितसिन्धुराजः ॥ १ ॥
 प्रीत्याश्वमेधावभृथार्द्रमूर्तेः सौमनातिको यस्य भवत्यगस्त्यः ॥ ६१ ॥
 अस्त्रं हरादाप्तवता दुरापं येनेन्द्रलोकावजयाय दत्तः ॥ १ ॥
 पुरा जनस्थानविमर्दशङ्की सन्धाय लङ्काधिपतिः प्रतस्थे ॥ ६२ ॥
 अनेन पाणौ विधिवद्गृहीते महाकुलीनेन महीव गुर्वी ॥ १ ॥
 रत्नानुविज्ञार्णवमेखलाया दिशः सपत्नी भव दक्षिणस्याः ॥ ६३ ॥
 ताम्बूलवल्लीपरिणद्धपूगास्वेलालतालिङ्गितचन्दनासु ॥ १ ॥
 तमालपत्रास्तरणासु रन्तुं प्रसीद शश्वन्मलयस्थलीषु ॥ ६४ ॥
 इन्दीवरश्यामतनुर्नृपोऽसौ त्वं रोचनागौरशरीरयष्टिः ॥ १ ॥
 अन्योन्यशोभापरिवृद्धये वां योगस्तडितोयदयोरिवास्तु ॥ ६५ ॥
 स्वसुर्विदर्भाधिपतेस्तदीयो लेभेऽन्तरं चेतसि नोपदेशः ॥ १ ॥
 दिवाकरादर्शनबद्धकोशे नक्षत्रनाथांशुरिवारविन्दे ॥ ६६ ॥
 सञ्चारिणीदीपशिखेव रात्रौ यं यं यतीयाय पतिंवरा सा ॥ १ ॥
 नरेन्द्रमार्गीट्ट इव प्रपेदे विवर्णभावं स स भूमिपालः ॥ ६७ ॥
 तस्यां रघोः सूनुरूपस्थितायां वृणीत मां नेति समाकुलो भूत् ॥ १ ॥
 वामेतरः संशयमस्य बाहुः केयूरबन्धोच्छ्वसितैर्नूनोद ॥ ६८ ॥